

DROMEN ZIJN BEDROG

Blijspel in drie bedrijven

door

LINY TE BRAKE

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DROMEN ZIJN BEDROG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LINY TE BRAKE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1999 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Bertes Jansma - boer, bezig met zijn tweede jeugd

Riet - zijn vrouw, (als Klazien uit Zalk) weet alles van kruiden

Maarten - hun zoon, student

Mieke - hun dochter, jong vlot meisje

Loes - dienstmeisje, echte flapuit

Rob - bedrijfshulp, jonge vlotte vent

August Harmsen - buurman, rustige man

Trudy - zijn vrouw, overdreven bezorgd type, met name over hun zoon

Henkie - hun zoon, sloom geval

Hans Dijkers - fysiotherapeut, grote stevige kerel

Monika Sanders - verpleegster, mooi jong meisje

DECOR:

Een woonkamer waar wat meubels zijn weggehaald om plaats te maken voor een (ziekenhuis) bed. Achter een raam, en een deur naar hal, keuken. Rechts een deur naar slaapkamer met aangrenzende badkamer. Naast het bed een nachtkastje met daarop een schemerlampje voorzien van een knipschakelaar.

Een bankstel en een salontafel achter een kast. Verder naar eigen idee in te richten.

(dit blijspel leent zich uitstekend om het om te zetten in eigen streektaal of dialect)

EERSTE BEDRIJF

(zomaar een zomermorgen rond koffietijd.

Als het doek open gaat zien we Rob en Mieke bezig met het klaarzetten van het bed)

MIEKE: Ziezo pa, je bed staat klaar. *(laat zich op het bed vallen)* Hé hé, zes weken lang hadden we rust in huis, en nog hooguit een half uurtje en het is gebeurd met ons vrije leventje.

ROB: *(gaat naast haar op het bed zitten)* Och lieverd, zie het toch niet zo somber in, het zal allemaal best meevallen.

MIEKE: Meevallen? Nou, dan ken jij mijn vader nog niet.

ROB: Is het werkelijk zo erg?

MIEKE: Nog veel erger; je snapt niet dat een man in deze tijd nog zo ouderwets kan denken. Het liefste zou vader mij in een glazen kooitje willen stoppen, want er zou toch eens een jongen bij mij in de buurt komen, laat staan aanraken, omdat ik daar volgens hem nog veel te jong voor ben. Nee alleen maar naar kijken maar aankomen niet.

ROB: Jou niet meer aan mogen raken? Ja, dat kon voor mij inderdaad weleens een heel groot probleem worden. Dan moeten wij dit half uurtje maar nuttig besteden. *(knuffelt haar)*

MIEKE: Toe schei uit, Rob, want weet je wat nu het frappante is? Dat als ik hier ter plekke met onze buurjongen Henk Harmsen, je weet wel dat zachtgekookte ei, de koffer in zou duiken, pa dit nog zou toejuichen ook.

ROB: Maar ik beslist niet! Als dat zachtgekookte ei dat maar laat, want dan sla ik hem bont en blauw.

MIEKE: Ja, en dan heb je hard gekookt ei. Nou ja, hard of zacht gekookt maak jij je daar maar geen zorgen om, want voor onze Henkie, zoals zijn mammiem hem altijd noemt, bestaat er maar een ding; namelijk zijn computer. En als je Henkie aan de praat wilt hebben, moet je hem, net als zijn computer, eerst opstarten. Nou, de code hiervan heb ik nog steeds niet gevonden.

ROB: En dat spijt mij ook niks. Maar er begint bij mij wat te dagen. Boer Harmsen met al zijn bunders grond en die zo-meteen, net

als jullie, doormiddel van de ruilverkaveling al zijn grond bij huis krijgt. Ik moet zeggen: dat hebben je vader en Harmsen zich mooi bedacht, het is alleen jammer voor hun dat dat mooie plannetje niet doorgaat.

MIEKE: Oh, maar ze hebben dat plannetje allang in kannen en kruiken.

ROB: Eindelijk heb ik de vrouw van mijn dromen gevonden, en dan zal ik haar afstaan aan zo'n blij ei! Nooit! En Henkie zou dan boer worden? Nou, een mooie boer, ik heb nog nooit gezien dat hij de handen smerig had, en ik heb hem nog nooit gezien met een broek vol stront. Nee, Henkie loopt altijd in zijn beste pak.

MIEKE: Och, Henkie zal zich hoofdzakelijk bezig houden met de financiën, de nieuwe mestregeling, de boekhouding enz. En dat kan hij allemaal vanachter zijn computer. Nee, Henkie maakt zich de handen beslist niet vuil, daar heb je immers wel knechten voor. En zeg nou zelf, met zo'n groenlabelstal is het toch allemaal heel wat gemakkelijk.

ROB: Ja, een luxe die zich lang niet iedere boer zich kan permitteren. Want dat kost toch allemaal handen vol geld.

MIEKE: Ja, en dat hebben ze bij Harmsen, dus moet ik maar met Henkie trouwen. De ideale oplossing, zeker nu Maarten te kennen heeft gegeven dat hij absoluut geen boer wil worden maar fysiotherapeut. Nou, en dan laat hem al die kneusjes maar helpen, alleen aan de allergrootste kneus, mijn vader dus, daar valt niks meer aan te helpen.

ROB: Maar Maarten is nou toch thuis met vakantie. Wie weet, met wat oefeningen en massages heeft hij hem misschien zo weer op de been.

MIEKE: Och, Rob, het zit bij vader niet alleen in de benen, er zit bij hem wel meer scheef, en dat strijkt Maarten zelfs niet meer glad.

ROB: En toch blijf ik het sneu vinden, de eerste keer van zijn leven gaat hij op vakantie en dan overkomt hem dit. En dat nog wel tijdens de vakantiereis die Maarten en jij hebben aangeboden ter ere van hun 25 jarig huwelijk.

MIEKE: Die vakantiereis was alleen maar eigenbelang: hadden Maarten en ik mooi 14 dagen het rijk alleen. En dat vader toen gelijk de eerste nacht met een zatte kop naar het toilet inplaats van over het hekje met de waarschuwing vorsicht stoefe over het hek van het balkon van de eerste verdieping springt... Tja, daar

kan ik ook niks aan doen. Nou, de gevolgen weet je, beide benen gebroken en een zware hersenschudding. En ik weet wel dat die hersens, in zoverre dat hij die heeft, wel zo hard door elkaar geschud zijn dat ze allemaal nog lang niet weer op de goede plaats zitten.

ROB: Och, Mieke, wacht nou alles eerst eens rustig af, en geef mij eerst eens een kus, want van ons half uurtje zijn inmiddels nog maar 20 minuten over. *(omhelzen elkaar)*

LOES: *(op met beddengoed en hoofdkussen)* Goedemorgen tortelduifjes, wat liggen jullie daar gezellig. Ja, als de kat van huis is... laat je vader het maar niet zien dat je hier met de bedrijfshulp in zijn bed ligt. Ik sta er niet voor in, maar ik denk dat hij dan zo te keer gaat dat in het hele huis de stoppen door slaan.

MIEKE: Nou dan maakt het ook niks meer uit, want bij hem zijn alle stoppen al doorgeslagen. Ik krijg er tenminste geen hoogte meer van. Of hij heeft een tik overgehouden van zijn hersenschudding, of hij is met zijn tweede jeugd bezig.

ROB: Tweede jeugd? Je bent niet wijs, wat is dat nu voor een onzin? Een hersenschudding is toch niet besmettelijk, of wel?

MIEKE: Nee, ik voel mij prima, maar met vader is het lang niet goed.

LOES: Dat is hij ook nog nooit geweest en dat zal hij ook wel nooit worden ook. Maar hoe bedoel je dat?

MIEKE: Nou, hij is helemaal hoteldebotel op een jong verpleegstertje, Monika heet ze. Maar hij noemt haar *(haar vader imiterend)* mijn lieve kleine Anemoontje, mijn elfje. Alleen de vleugeltjes ontbreken er nog aan. Foei, hij stelt zich aan als een verliefde puber.

LOES: Een puber...? Zeg maar rustig een oude bok die nog wel een groen blaadje lust.

MIEKE: Ja, en alleen om haar moest ik voor hem een compleet nieuwe gaderobe aanschaffen. Nieuw ondergoed, een pyjama, badjas, pantoffels, een andere aftershave, liefst met een sexy geurtje. En verder nog een paar T-shirts en een korte broek. Nou, ik heb vader nog nooit gezien in een korte broek. Vader met zijn witte benen, als hij het gips er straks af krijgt zie je denk ik nauwelijks verschil.

LOES: Maar je moeder heeft toch laatst alles nog nieuw voor hem gekocht?

MIEKE: Ja, maar dat vindt hij nu veel te ouderwets. Volgens hem zag hij er niet uit in zijn hemd met mouwtjes, en in zijn lange onderbroek, die hij normaal winter of zomer bijna altijd draagt. Hij was nog lang geen oude seniele man, en hij wou er goed uitzien, zeker nu zijn Monika met hem meekomt om hem voorlopig hier thuis te verplegen.

LOES: Waaat!!! Je bedoelt dat hij zijn liefje zelfs mee naar huis neemt?

ROB: Toe maar zeg, hele dagen zo'n zustertje aan je bed. Nou, als ik ooit ziek word lijkt mij dat ook zo gek nog niet.

MIEKE: Toe, Rob, schei uit met die flauwe grapjes, daar heb ik op dit moment mijn hoofd helemaal niet naar staan. Vader die altijd zo zuinig is, die ieder dubbeltje wel twee keer omdraait voordat hij het uitgeeft. Die normaal zijn hemden tot op de laatste draad verslijt zodat je er als poetsdoek zelfs niets meer aan hebt. En zie hier *(pakt een grote plastic tas en haalt er een lange witte onderbroek uit)* Hier, die lange onderbroek, gooi maar in de ploddemand. *(uit de tas)* Een borstrok trek ik toch niet meer aan; in de ploddemand ermee. *(uit de tas)* Zijn streepjespyjama, stamt volgens mij nog uit de eerste huwelijksnacht, hij is tenminste zo dun dat je de krant erdoor kunt lezen. Geef maar aan het Leger des Heils. *(uit de tas)* Zijn flesje fresh up stinkt een uur in de wind, spoel maar door de gootsteen. *(haalt een paar oude pantoffels uit de tas)* Mijn sloffen, die gooi de hond maar in zijn mand, dat beest wil toch wat hebben om op te bijten. *(pakt een andere plastic tas en de voorgaande voorstelling begint opnieuw)* Hier jongens, kijk eens een boxershort, lief hè, met die bloemetjes erop. Ik kon er helaas geen een vinden met anemoontjes.

LOES: *(lacht, pakt de boxershort van Mieke af, op overdreven toon)* Oh, wat zal hem dat toch beeldig staan, denken jullie ook niet? Is dat niet wat voor jou, Robje?

ROB: *(krijgt er ook duidelijk lol in, pakt de boxershort en houdt hem voor, draait hierbij koket met zijn heupen)* Nou Mieke, hoe staat hij mij?

MIEKE: Sexy Rob, zeer sexy. En wat hebben we hier? *(haalt een pyjama uit de tas)* Och de nieuwste outfit voor de nacht, met een snoezig kort mouwtje en een elegant kort broekpijpje.

LOES: *(doet ook een greep in de tas)* Een pot antirimpelcrème, nou, die hebben wij nog niet nodig. *(stopt het terug in de tas)* Douch,

gel met mineralen en een onweerstaanbare geraffineerde mannelijke geur, vitaliseert en stimuleert bij het douchen. Die man is echt knettergek! *(proest het uit)*

MIEKE: *(haalt een paar opzichtige dierensloffes uit de tas)* En hoe vinden jullie zijn nieuwe pantoffels? Een koopje: f39,95.

LOES: Wat een dotjes, die probeer ik meteen. *(doet pantoffels aan)*

ROB: Wat jij maar dotjes noemt, en een koopje f39,95? Ik zou ze voor niks nog niet aan willen hebben, je loopt voor gek met die dingen.

MIEKE: *(heeft inmiddels een flesje aftershave uit de tas gehaald)* Aftershave voor de sensuele man.

ROB: Oh, maar dat is net wat voor mij, laat mij dat eens proberen, Mieke. *(voorziet zich rijkelijk van de aftershave)* Nou, dames, ruik maar eens. *(Mieke en Loes gaan dicht bij Rob staan snuiven diep en vlijen zich verheerlijkt tegen hem aan)* Nou nou, wat alleen een aftershave wel niet kan doen. Als die aftershave op al het vrouwelijke schoon dezelfde uitwerking heeft, dan geloof ik dat ik mijzelf ook maar eens zo'n flesjes aan moet schaffen. Kom dames, genoeg gesnoven, het wordt de hoogste tijd dat ik aan mijn werk ga. *(geeft Mieke nog snel een kus)* Als je de koffie bruin hebt dan roep je me maar. *(wil af)*

LOES: Maar als ik jou was kwam ik maar even niet bij de varkens in de schuur.

ROB: Hoezo niet?

LOES: Nou, dan kon je er nog weleens vies druk mee worden, want met die sensuele lucht van jou gaan je alle zeugen spontaan op de rug liggen.

ROB: Stik! *(af)*

MIEKE: Zo, en dan laten wij hier maar snel opruimen en het bed opmaken. Zijn nieuwe kleren zal ik maar netjes in de kast leggen. Maar je zult zien: hij loopt straks voor gek. En zijn lange onderbroeken, laten we zo nog maar eens bewaren, je weet maar nooit... Na een warme zomer volgt een strenge winter wordt vaak beweerd. *(af naar de slaapkamer. Loes begint met het opmaken van het bed: zingt daarbij het hoogste lied. Mieke even later weer op)* Je was al begonnen, zie ik, wacht, ik zal je gauw even helpen.

LOES: Maar Mieke, als ik dit allemaal zo aanhoor, dan weet ik wel dat wij hier de komende tijd nog heel wat beleven kunnen. Wat zegt je moeder wel niet van dit alles, en van die Monika die hem komt

verplegen?

MIEKE: Och, van die verpleegster dat heeft moeder immers zelf voorgesteld. Met al het werk hier op de boerderij kan zij dat ook niet aan. En geloof maar niet dat vader een makkelijke patiënt zal zijn. Nou, en verder weet je net zo goed als ik dat moeder iedere vrije minuut die ze maar heeft doorbrengt in haar kruidentuin.

LOES: Ja, daar weer ik alles van. Maar soms denk ik weleens: dat mens is getikt. Gisteren stond ze zelfs tegen haar plantjes te praten. Ja, Loes zegt ze, als je wilt dat je plantjes het goed doen dan moet je ze met liefde behandelen, dus dan moet je ook met ze praten. Ik zeg: nou maar die plantjes waar je nou tegen praat zullen daar weinig aan hebben, want dat zijn dovenetels.

MIEKE: Had ze vader die liefde maar gegeven, en wat meer tijd aan hem besteed, dan was het misschien heel anders verlopen. Sinds kort heeft ze zich zelfs aangesloten bij zo'n milieuorganisatie die zich inzet voor bedreigde en beschermde plantensoorten.

LOES: En nou wordt ze zelf bedreigt door een beschermde plant: de bosanemoon!

MIEKE: Weet je Loes het is gewoon een uit de hand gelopen hobby. Moeder heeft van haar hobby haar werk gemaakt. Want van al haar zelfgekweekte kruiden maakt ze tegenwoordig drankjes en zalfjes tegen allerlei kwaaltjes. *(gaat naar de kast en opent die, de schappen staan vol met potjes en flesjes; haalt er een willekeurig flesje uit)* Hier: extracten van gedroogde moederkruidbladeren helpen tegen migraine. *(pakt een ander flesje)* En laurierblaadjes: dat is een uitstekend middeltje tegen winderigheid.

LOES: Als ik dat zo zie kan ze hier onderhand wel een eigen apotheek beginnen. Hoe komt ze eigenlijk aan al die wijsheid?

MIEKE: Oh, gewoon uit een boek. Volgens de Romeinen zal het seksleven van de man door een beetje bonenkruid aanzienlijk verbeteren.

LOES: Nou, dan moeten wij daar Henkie maar eens stiekem wat van door de koffie doen. Als dit echt helpt, nou, dan kun je nog wat beleven, dat zou ik wel eens willen zien.

MIEKE: Geloof maar niet dat Henkie daar pottenkijkers bij nodig heeft.

LOES: Nee, dat zal wel niet, onze Henkie zal het wel diep onder de dekens doen, en met het licht uit. Maar ik vind het knap van je moeder hoor, dat ze dit allemaal weet. Het is dat ze geen Klazien

heet en niet uit Zalk komt.

MIEKE: Was dat maar zo en dan hoopte ik dat ze een brouwseltje kon maken dat hielp tegen die kolder van mijn vader.

LOES: Tegen die kolderziekte helpt geen enkel medicijn, het enige wat misschien helpen zou is een flink pak voor zijn achterste. Maar heeft je moeder dan helemaal niet in de gaten dat hij zo smoor is op die Monika?

MIEKE: Och nee, vader kijkt wel uit, wat dat betreft zou de toneelvereniging hier aan vader een prima toneelspeler hebben. Zelf zou ik er anders ook nooit achter zijn gekomen, maar het was gewoon toeval toen ik van de week wat eerder op bezoek kwam, en hem en zijn Anemoontje in een innige omhelzing aantrof.

LOES: Dus je hebt haar al gezien.... en....?

MIEKE: Ik geloof dat Monika nog zo verkeerd niet is, moeder heeft zelfs medelijden met haar. Haar moeder is bij haar geboorte gestorven, en haar vader, die nooit hertrouwd is, is vorig jaar overleden. Het enige wat hij haar heeft nagelaten waren schulden. Nadat ze haar hele hebben en houden heeft verkocht kon ze als gediplomeerd verpleegster hier in het ziekenhuis beginnen. Verder heb ik van moeder gehoord dat ze geen verdere familieleden heeft, en dat ze op een kamer vlakbij het ziekenhuis woont.

LOES: Verschrikkelijk, wat een ellende. Ja, dan kan ik mij voorstellen dat ze een schouder zoekt waartegen ze uit kan huilen. Maar dat dat nu uitgerekend jouw vader moet zijn, zo'n oude vent, dat wil er bij mij niet in. Hij was wel de laatste bij wie ik mijn troost zou zoeken.

MIEKE: Ach, Loes, ik weet het ook allemaal niet meer, wat ik wel weet is dat als vader zo weer thuis is het er voor ons beiden niet beter op wordt. Als hij erachter komt dat ik met Rob verder wil en niet met Henkie...

LOES: Ja, geloof maar niet dat hij van blijdschap een gat in de lucht zal springen.

MIEKE: Maar ik doe het niet! Al gaat hij op zijn kop staan, en ook al wordt hij nog zo kwaad, ik trouw niet met Henkie om die paar scheppel zaad. (*Achterhoekse uitdrukking voor een klein stukje grond*) En of vader daar nou wel zo blij mee is dat jij met Maarten scharrelt, nou, daar zou ik ook maar niet op rekenen.

LOES: Scharrelt. ...? Maar Mieke, Maarten en ik houden van elkaar. En of je vader het daarmee nu wel of niet eens is dat zal mij een biet zijn. Met dat scharreltje van hem heb ik altijd nog een troef in handen. *(kijkt door het raam)* Nou, Mieke, zet je schrap, je vader is in aantocht. *(kijkt)* Och gut, het is net een oude man, zoals Maarten hem uit de auto moet helpen. Een oude man in een korte broek en een T-shirt: geen gezicht. Och, en wat zie ik....? Daar komen er nog meer aan.

MIEKE: Nog meer? Wie dan?

LOES: *(plagend)* Je verloofde en je aanstaande schoonouders.

MIEKE: Nee hè.

LOES: Ja..... Nou, dan zal ik eens gauw koffie zetten.

MIEKE: Ja, en ik zal de bloemen halen. *(beiden snel af, Mieke gelijk weer op zet een vaas met rozen op het nachtkastje, leest met een diepe zucht het kaartje)* Welkom thuis! Nou, hij had van mij nog wel zes weken weg mogen blijven. *(Bertes, Maarten en Monika langs het raam op. Bertes in bermuda en T-shirt, beide benen tot aan de knie in het gipsverband. Loopt op twee krukken. Monika in uniform, draagt een koffer, Maarten draagt een weekendtas)*

MAARTEN: Hoi Mieke. *(tot Bertes)* Waar wil je deze tas hebben vader? Zal ik hem gelijk maar in de slaapkamer zetten?

BERTES: Doe dat maar, jongen, moeder zal hem straks wel uitpakken. *(Maarten gaat af naar de slaapkamer, komt even later terug pakt een krant en gaat zitten)* Zo, Mieke, wat ben ik bij dat ik weer thuis ben, alhoewel ik in het ziekenhuis met al die mooie lieve verpleegstertjes niets te klagen had.

MIEKE: Dat geloof ik graag en zo te zien kun je nog niet zonder hen.

BERTES: Mieke, mag ik je even voorstellen, dit is Anne... ik bedoel dit is Monika. Monika zal mij de komende tijd nog een beetje vertroete... ik bedoel verplegen totdat ik weer helemaal hersteld ben.

MONIKA: Monika Sanders, ik hoop dat wij het samen goed kunnen vinden.

MIEKE: Nou, dat ligt eraan...

BERTES: Maar, Mieke, natuurlijk kunnen jullie het samen goed vinden. Monika is een schat van een meid, en je zult zien: jullie worden nog dikke vriendinnen van elkaar.

MIEKE: En wie weet wat wij misschien nog wel niet meer worden van elkaar.

MONIKA: Afijn, we zullen wel zien, zo, en nu zullen wij je eerst in bed helpen, Bertes. Gezellig toch, het bed in de kamer. *(Monika en Mieke helpen Bertes in bed, de krukken worden naast het bed tegen de kant gezet)*

BERTES: Nou, meisjes, ik lig hier als een prins. *(tot Mieke)* Als jij dan nou eerst Monika hier een beetje wegwijs maakt en haar haar kamer laat zien.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto